

[Finansministeren.]

ofres paa en Forbedring af Tjenestemændenes Forhold. Men det kan neppe have undgaaet det ærede Medlem Hr. Svend Nielsens Opmærksomhed, at der hele Tiden har været Uenighed om, paa hvilken Maa-de Beløbet skulde fordeles. Hvis det ærede Medlem havde sluttet sig til de Synspunkter, der i Udvalget er fremsat af Socialdemokratiet og det radikale Parti, vilde det formentlig have kunnet virke ogsaa overfor de Medlemmer af hans eget Parti, der har modsat sig denne Ordning.

Hans Jacob Sørensen: Jeg finder, at det er en højst mærkelig Tale, den højtærede Finansminister fører. Thi den højtærede Finansminister ved, at han paa et tidligt Tidspunkt af det forløbne Efteraar har ladet Venstre og det konservative Folkeparti tilgaa Meddelelse om, at hvis disse Partier vilde gaa ind for en enig Indstilling fra Lønningskommissionen, vilde den højtærede Finansminister føle sig forpligtet til at følge Indstillingen. Paa dette Grundlag fik vi Tilslutning fra vore Partier, paa dette Grundlag tiltraadte vi, og den højtærede Finansminister antog vor Indstilling. Nu vil den højtærede Minister løbe fra det i Spidsen for andre; det vil sige han tør ikke løbe fra det — han staar, hvor han staar, eller han ligger, hvor han ligger.

Finansministeren (Bramsnæs): Mine Bemærkninger var rettet til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen; men jeg forstaar nok, hvorfor det er nødvendigt for det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen at svare paa dem. Jeg maa dog stadig fastholde, at det Forsøg, jeg gjorde paa at vække Forstaelse for Synspunkterne, var og er stadig rettet til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen og ikke til det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen, som jo er ganske uimodtagelig for disse Synspunkter. Det har det ærede Medlem vist saa mange Gange.

Jeg synes for øvrigt, at det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen ogsaa skulde prøve at faa sine egne Partifæller til at indse hans Synspunkters Berettigelse. Det vilde i hvert Fald være en Opgave, der laa nærmere end at søge at faa Medlemmer af andre Partier til at indse, at det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen har Ret.

Hans Jacob Sørensen: Naar jeg tog Ordet og svarede den højtærede Finansminister, var det, fordi der i den højtærede Finansministers Udtalelse om Hr. Stens-

balles og min Stilling ligger en Insinuation om, at vi har modsat os, at der skulde ske andre Indstillinger vedrørende Lønningerne, end der er sket. Men den højtærede Finansminister er jo meget vel vidende om, hvorledes hele Udviklingen og Arbejdets Gang har været i Lønningskommissionen. Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister vil offentliggøre de to Forslag, der blev Grundlaget for Kommissionens Forhandlinger, og som sikkert har været den højtærede Finansminister bekendt, om ikke i Enkelthederne, saa i Principperne. Jeg har i hvert Tilfælde ikke noget imod, at de bliver offentliggjort, og jeg kan sige, at der er ikke fra vor Side paa noget Tidspunkt stillet principielle Krav om, at de højere Lønninger skulde sættes saa højt op, som Tilfældet er blevet, men Forslaget blev et Forhandlingsgrundlag, som vi tiltraadte.

Svend Nielsen: Den højtærede Finansminister kan dog ikke komme bort fra, at det er ham, der har Ansvaret for Lovforslaget, saaledes som det er forelagt, og han kan heller ikke komme bort fra, at han har ikke her i Tinget stillet noget Ændringsforslag, som gik i en anden Retning. Den højtærede Finansminister har heller ikke bestridt det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensens Oplysning om, at andre Ministre er kommet til Kommissionen og har ønsket at faa de højest lønnede endnu højere op i Lønninger, end det er foreslaaet.

Finansministeren (Bramsnæs): I Anledning af det ærede Medlems sidste Bemærkning om, at der er kommet Ministre til Kommissionen, skal jeg sige, at det kender jeg intet som helst til. Jeg har ikke været i Kommissionen.

Naar det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen siger, at der er stillet Forslag i Kommissionen, som formentlig er stillet af mig, maa jeg sige, at deri taget det ærede Medlem fejl. Det ærede Medlem ved, at jeg har ikke blandet mig i Kommissionens Arbejde. Det er det ærede Medlem, som har Ansvaret sammen med de øvige Kommissionsmedlemmer. Det er de sikkert villige til at vedgaa, og jeg forstaar ikke alle disse Krumspring for at komme bort fra Ansvaret, thi det, man har holdt fast paa til det yderste her i Rigsdagen, er, at man ikke vilde rokke ved Fordelingen mellem Tjenestemændene. Det er denne krampagtige Fastholden ved den Fordeling, som Kommissionen har fastslaaet, som der for Tiden er Uenighed om, og det er ejendommeligt at se, med hvilken fanatisk Iver det